

РЕШЕНИЕ

№ 4068

гр. София, 21.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 160 СЪСТАВ, в публично заседание на осми ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: РАЙОНЕН СЪДИЯ

при участието на секретаря КОЯ Н. КРЪСТЕВА
като разгледа докладваното от РАЙОНЕН СЪДИЯ Гражданско дело № 20211110152712 по описа за 2021 година

Производството е образувано е по искова молба с вх. № 52359/10.09.2021 г., с която Застрахователна компания е предявило срещу Столична община, по реда на чл. 422 вр. чл. 415, ал. 1 ГПК, с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ вр. чл. 49 ЗЗД вр. чл. 45 ЗЗД за сумата от 82,00 лв., представляваща регресно вземане за изплатено застрахователно обезщетение по застраховка "Каско" за увреден лек автомобил "..... 328I", рег. № от застрахователно събитие, реализирано на 11.05.2020 г., в гр. София, по ул. Тодорини кукли, ведно със законна лихва върху горепосочената сума, считано от 14.06.2021 г. до изплащане на вземането, за която на 12.07.2021 г. е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК в производството по ч.гр.д. № 33796/2021 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав.

Със заявление вх. № 13467/14.06.2021 г. ищецът е поискал издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК срещу Столична община за сумата от 82,00 BGN /осемдесет и два лева/, представляваща регресно вземане за изплатено застрахователно обезщетение по застраховка "Каско на МПС" за увреден лек автомобил „..... 3281", с рег. №, от събитие, осъществено на 11.05.2020 г., в гр. София, по ул. Тодорини кукли, ведно със законна лихва от 14.06.2021г. до изплащане на вземането. На 12.07.2021 г. е издадена заповед по чл. 410 ГПК. Ответникът е подал възражение по чл. 414 ГПК в законоустановения срок. Ищецът е уведомен за възможността да предяви иск

за установяване на вземането си на 13.08.2021 г. Исковата молба е подадена на 10.09.2021 г. /в срока по чл. 415, ал. 1 ГПК/.

Ищецът твърди, че на 11.05.2020 г., около 13:30 часа, в гр. София, водачът на лек автомобил, се движи по ул. „Тодорини кукли“, при което размекнат битум на платното за движение е станал причина за нанасяне на материални щети върху горепосочения автомобил. Поддържа, че пътното платно, където е реализирано процесното събитие е публична общинска собственост, от което следва, че поддържането, ремонта и обезопасяването на същото е задължение на ответника. Твърди, че процесното събитие е настъпило в срока на застрахователното покритие по договор за застраховка „Каско ” на МПС, съгласно полица № 93002010021460, със срок на действие от 15.02.2020 г. до 14.02.2021 г. Поддържа, че след настъпване на застрахователното събитие в ЗК е подадено уведомление за щета, във връзка с която е образувана щета № 0000-1261-20-800881, във връзка с което е извършен оглед и опис на причинените щети. При извършения оглед се установили увреждания по предна и задна десни гуми и предна и задна леви гуми от по 50 %. Поддържа, че била извършена експертна оценка, която определила застрахователно обезщетение в размер на 72,00 лева, която е преведена по банкова сметка на собственика на увредения при процесното произшествие автомобил. Поддържа, че до ответника е изпратена регресна покана за доброволно заплащане на претендираната в настоящото производство сума, но задължението не е изпълнено. Моли се за уважаване на предявения иск. Претендират се разноси.

В законоустановения срок по чл. 131 ГПК от името на ответника е депозиран отговор на исковата молба, с който се оспорва предявеният иск. Излагат се съображения, че с исковата молба не се обосновава механизма на ПТП и причинната връзка между щетите по лек автомобил "..... 3281", рег. № и твърдяното наличие на размекнат битум на пътното платно. В тази връзка се поддържа, че не може да се приеме извод за наличие на основания за ангажиране отговорността на застрахователя към увреденото лице, поради което се твърди, че регресното право не е надлежно упражнено. Оспорва се наличието на валидно възникнало застрахователно правоотношение по имуществена застраховка „Каско“ на МПС, с предмет процесния автомобил "..... 3281", рег. №, като в тази връзка се оспорва, че че подписът в графа

„застрахован“ в застрахователна полица № 93002010021460 по застраховка „Каско“ на МПС, е положен от Л.К.. Оспорва се обстоятелството, че ищцовото дружество е заплатило на собственик на увредения автомобил, твърдяното в исковата молба застрахователно обезщетение. Оспорва се да е извършван оглед и заснемане на процесния лек автомобил. Оспорва се твърдения в исковата молба механизъм на реализиране на процесното застрахователно събитие. Оспорва се иска и по размер, като се излагат съображения, че ищцовото дружество не е съобщило износването и овехтяването на гумите на процесния автомобил, при определяне размера на дължимото в полза на собственика на застрахованото имущество, обезщетение. Прави се възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на водача на лек автомобил "..... 3281", рег. №, като се поддържа, че същият не е положил дължимата грижа при управлението на процесното МПС, с което е допринесло за реализиране на вредоносния резултат. Излагат се съображения, че ответникът не е материално легитимиран да отговаря по предявения иск, доколкото съгласно Договор № СОА19-ДГ55-359/31.05.2019 г., Столична община е възложила поддържането и текущия ремонт на пътното платно на ул. „Тодорини кукли“ на дружеството ...

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявен е установителен иск по реда на чл. 422 ГПК вр. чл. 415, ал. 1, т. 1 ГПК, с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ вр. чл. 49 вр. чл. 45 ЗЗД.

По иска с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ вр. чл. 49 ЗЗД вр. чл. 45 ЗЗД:

С плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата или срещу лицето, застраховало неговата гражданска отговорност. За възникване на регресното вземане в настоящия случай е необходимо да се установят следните факти: да е сключен договор за имуществено застраховане между ищеца и собственика на увреденото имущество, в срока на застрахователното покритие на който да е настъпило събитие, което е довело до увреждането на

имуществото на застрахованото при ищеца лице, вследствие виновно и противоправно поведение на лица, комуто ответникът е възложил конкретна работа, при или по повод изпълнението на която, да е настъпило твърдяното в исковата молба събитие и причиненото увреждане на имуществото на застрахованото при ищеца лице, като в изпълнение на договорното си задължение ищецът да е изплатил на застрахования застрахователно обезщетение в размер на действителните вреди.

При установяване на тези обстоятелства в тежест на ответника е да докаже, че е погасил претендираното вземане.

В тежест на ответника и при доказване на горните факти е да докаже правопогасяващи претендираното от ищеца вземане факти.

По делото е представената по делото застрахователна полица № 93002010021460 по застраховка „Каско“ на МПС от 13.02.2020 г., със срок на валидност 15.02.2020 г. – 14.02.2021 г., с предмет процесния лек автомобил „.....“, рег. №, като в полицата е посочено, че застрахован по застрахователното правоотношение е собственикът на процесния лек автомобил „.....“, рег. № – Л. Р. К.. Същевременно, по делото се установи, че застрахователна полица № 93002010021460 по застраховка „Каско“ на МПС от 13.02.2020 г., със срок на валидност 15.02.2020 г. – 14.02.2021 г., с предмет процесния лек автомобил „.....“, рег. № не е подписана от Л. Р. К., а от неговата майка. Горното обстоятелство изрично бе заявено от свидетеля Л. Р. К. в разпита си пред съда, проведен в открито съдебно заседание на 08.11.2021 г.

Следователно се налага извод, че застрахователният договор, обективиран в застрахователна полица № 93002010021460 по застраховка „Каско“ на МПС от 13.02.2020 г., със срок на валидност 15.02.2020 г. – 14.02.2021 г., с предмет процесния лек автомобил „.....“, рег. №, е сключена от името на Л. Р. К., от лице без представителна власт /доколкото по делото не са представени доказателства за учредена такава представителна власт в полза на лицето подписало полицата от името на Л.К./, а именно неговата майка. Съгласно разрешенията дадени в т. 2 от Тълкувателно решение №5/2014 г. от 12.12.2016 г., постановено по тълк. дело № 5/2014 г. на ОСГТК на ВКС, договор, сключен от лице, действало като представител, без да има представителна власт, е в състояние на висяща недействителност и не

поражда целените с него правни последици. Същите настъпват, ако лицето, от името на което е сключен договорът, го потвърди съгласно чл. 42, ал. 2 ЗЗД. При липса на потвърждаване, на недействителността може да се позове само лицето, от името на което е сключен договорът или неговите универсални правоприменници.

Процесният случай е именно такъв, доколкото процесния застрахователен договор, обективиран в застрахователна полица № 93002010021460 по застраховка „Каско“ на МПС от 13.02.2020 г., е сключен от името на Л.К. /собственик на процесния лек автомобил „.....“, рег. №/ от лице, което не е имало учредена представителна власт да договоря със застрахователя от името на собственика на процесния лек автомобил „.....“, рег. № Следователно процесния застрахователен договор е бил в състояние на висяща недействителност и към момента на сключването му не е породил целените с него правни последици. От друга страна, обаче, от представеното по делото и неоспорено от страните в производството уведомление за настъпило застрахователно събитие по полица № 93002010021460, подадено до ищцовото дружество на 12.05.2020 г. от лицето Л. Р. К. е обективирано искане за извършване оглед и оценка на лек автомобил „.....“, рег. № /предмет на застрахователен договор, обективиран в застрахователна полица № 93002010021460 по застраховка „Каско“ на МПС от 13.02.2020 г./ и за изплащане на застрахователно обезщетение във връзка със събитие, реализирано на 11.05.2020 г. в гр. София, ул. „Тодорини кукли“. Между страните не е спорно, че уведомление за настъпило застрахователно събитие по полица № 93002010021460 е подадено до ищцовото дружество именно от лицето Л. Р. К.. Съдът намира, че подаденото от Л.К. до ищцовото дружество уведомление за настъпило застрахователно събитие по полица № 93002010021460 от 12.05.2020 г. представлява писмено потвърждение на сключения от негово име, без представителна власт, застрахователен договор, обективиран в застрахователна полица № 93002010021460 по застраховка „Каско“ на МПС от 13.02.2020 г., доколкото с писменото уведомление за настъпило застрахователно събитие по полица № 93002010021460 от 12.05.2020 г. е обективирал желанието си да се ползва от уговорките, обективирани в застрахователния договор, а именно да му бъде изплатено обезщетение за щета, причинена на собствения му лек автомобил „.....“, рег. №, предмет на

застрахователен договор, обективиран в застрахователна полица № 93002010021460 по застраховка „Каско“ на МПС от 13.02.2020 г. Потвърждението е извършено в изискуемата, съгласно разпоредбите на чл. 42, ал. 2, изр. 2 ЗЗД вр. чл. 37, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 344, ал. 1, изр. 1 КЗ, писмена форма.

Следователно се налага извод, че процесният застрахователен договор, обективиран в застрахователна полица № 93002010021460 по застраховка „Каско“ на МПС от 13.02.2020 г., с предмет лек автомобил „.....“, рег. №, е породил целените с него правни последици, които настъпват с потвърждаването, доколкото последното има обратно действие във времето – договорът се валидира към момента на неговото сключване и поражда целените с него правни последици така, както ако би бил сключен при надлежно съществуваща към този момент представителна власт /в този смисъл са мотивите по т. 2 от Тълкувателно решение №5/2014 г. от 12.12.2016 г., постановено по тълк. дело № 5/2014 г. на ОСГТК на ВКС/.

От събраните по делото доказателства, в това число уведомление за настъпило застрахователно събитие по полица № 93002010021460 от 12.05.2020 г., заключението на вещото лице по допуснатата, изготвена и приета в производството съдебна автотехническа експертиза, представените извадки от електронни информационни агенции и показанията на свидетеля Л. Р. К., се установява в производството, че на 11.05.2020 г., около 13:30 часа, лек автомобил „.....“, рег. №, управляван от Л. Р. К., се движил в по ул. „Тодорини кукли“ в гр. София, като през време на движението на автомобила, водачът усетил известно бухсуване на гумите на автомобила и лошо сцепление с пътната настилка. Установява се още, че на 11.05.2020 г. на ул. „Тодорини кукли“ в гр. София е било констатирано наличието на размекнат битум на платната за движение, което е довело и до затваряне на улицата за движение. Същевременно от събраните по делото писмени и гласни доказателства, се установи в производството, че на 12.05.2020 г., сутринта, собственикът на лек автомобил „.....“, рег. № е констатирал наличието на полепнал размекнат битум по четирите гуми на горепосоченото МПС, за което уведомил застрахователя по застрахователен договор, обективиран в застрахователна полица № 93002010021460 по застраховка „Каско“ на МПС от 13.02.2020 г.

Предвид гореизложеното се налага извод, че на 11.05.2020 г. е било реализирано застрахователно събитие, представляващо покрит риск по застрахователното правоотношение. Събитието е настъпило на територията на Столична община, като застрахованият при ищеца автомобил се е движил в гр. София, по ул. „Тодорини кукли“, като е преминал през участък от пътното платно с размекнат битум, който е полепнал по четирите гуми на същия. Описаният механизъм на ПТП се установи от обсъдените по-горе доказателства, събрани по делото. Същевременно, от показанията на свидетеля К. се установи, че платното за движение не е било сигнализирано и обозначено, за да може да се направи извод за наличие на проблем с пътната настилка. С оглед на изложеното, по делото се доказва пълно и главно, че процесното застрахователно събитие е настъпило при описания в исковата молба механизъм, доколкото настъпването на събитието в причинна връзка с наличието на размекнат битум на пътното платно се установява несъмнено от всички писмени и гласни доказателства по делото.

Съгласно заключението на приетата по делото САТЕ, неоспорено от страните, всички увреждания по лек автомобил „.....“, рег. № са в пряка причинно-следствена връзка с настъпилото застрахователно събитие. Ето защо, при съвкупна преценка на събрания доказателствен материал, следва да се приеме, че процесните вреди са настъпили именно при описания от ищеца механизъм на реализиране на процесното застрахователно събитие.

Съгласно разпоредбата на чл. 31 от Закона за пътищата, във вр. с чл. 48, т. 2, б. „в“ от Правилника за прилагане на закона за пътищата, поддържането на републиканските пътища в границите на градовете е задължение на съответната община. Следователно, несъмнено е, че ПТП е настъпило в рамките на урбанизираната територия на гр. София, поради което отговорност за поддържането му в изправно състояние носи Столична община. Лицата, които стопанисват пътя, следва да го поддържат в изправно състояние, да сигнализират незабавно препятствията по него и да ги отстраняват във възможно най-кратък срок, като в рамките на населените места служби за контрол, определени от кметовете на общините, контролират изправността и състоянието на пътната настилка, пътните съоръжения и пътната маркировка – арг. чл. 167, ал. 1 и ал. 2, т. 1 ЗДвП. В настоящия случай с оглед установената фактическа обстановка несъмнено е, че събитието е

настъпило поради наличието на размекнат битум на пътното платно, наличието на което се дължи на противоправното и виновно (съобразно презумпцията, регламентирана в разпоредбата на чл. 45, ал. 2 ЗЗД) бездействие на служител на ответника, който в нарушение на горепосочените законови разпоредби не е изпълнил възложеното му задължение да стопанисва надлежно пътното платно и да го поддържа в изправно състояние, а при наличие на препятствие на него – да го обозначи. Следователно, ответникът носи отговорност за обезщетяване на причинените щети в пълен размер. Несъмнено се установи в производството, включително от заключението на вещото лице по допуснатата, изготвена и приета в производството съдебна автотехническа експертиза, че причина за настъпване на процесното събитие е наличието на разтопен битум на платното за движение, като именно ответникът носи отговорността за поддържане изправността и състоянието на пътната настилка по процесната улица. В тази връзка следва да се повтори, че законодателят изрично е предвидил задължение за лицата, които стопанисват пътя /в процесния случай Столична община/, да го поддържат в изправно състояние, да сигнализират незабавно препятствията по него и да ги отстраняват във възможно най-кратък срок, като в рамките на населените места служби за контрол, определени от кметовете на общините, контролират изправността и състоянието на пътната настилка, пътните съоръжения и пътната маркировка – арг. чл. 167, ал. 1 и ал. 2, т. 1 ЗДвП, поради което и по сила на горепосочената разпоредба, именно ответникът е следвало да следи за наличие на препятствия по пътя /където е реализирано произшествието/, които могат да застрашат здравето и имуществото на лицата, участващи в движението, като създаде организация за своевременното им сигнализиране, обозначаване и отстраняване. Като не е изпълнил това свое задължение, ответникът е реализирал противоправно поведение, което обуславя възможност за ангажиране на гражданската му отговорност за причинени в резултат на бездействието му вреди.

От представените по делото писмени доказателства (уведомление – декларация за щета, опис на претенция, възлагателно писмо, опис - заключение, фактури) се установява, че при описаното застрахователно събитие са настъпили вреди на застрахования при ищеца лек автомобил „.....“, рег. №, които съгласно експертните изводи са в пряка причинно-

следствена връзка с настъпилото застрахователно събитие. Вещото лице установява, че към момента на настъпване на процесното ПТП за отстраняването на причинените вреди на база пазарни цени са били необходими 190,08 лв. Към тази сума следва да се прибавят обичайните ликвидационни разноски за определяне на обезщетението в размер на 10 лв., поради което предявеният иск с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ вр. чл. 49 ЗЗД вр. чл. 45 ЗЗД се явява основателен и доказан до пълния предявен размер от 82,00 лева.

Неоснователно е възражението на ответника, че за застрахователя не е възникнало задължение за заплащане на застрахователно обезщетение, доколкото по делото не са ангажирани доказателства, че застрахованото лице е заплатило дължимата застрахователна премия. От събраните по делото доказателства се установява, че съгласно уговорките между страните по застрахователен договор, обективиран в застрахователна полица № 93002010021460 по застраховка „Каско“ на МПС от 13.02.2020 г., застрахователната премия е следвало да бъде платена от застрахования в полза на застрахователя разсрочено на четири вноски. Съгласно чл. 368, ал. 1 КЗ в случаите на разсрочено плащане вноските от застрахователната премия се плащат в срока, уговорен в застрахователния договор. Съгласно чл. 368, ал. 2 КЗ при неплащането на разсрочена вноска от застрахователната премия застрахователят може да извърши едно от следните действия: 1. да намали застрахователната сума по договора, съответно на частта от неплатената премия; 2. да измени условията по договора; 3. да прекрати договора. Съгласно чл. 368, ал. 3 КЗ застрахователят може да упражни едно от правата по ал. 2 не по-рано от 15 дни от датата, на която застрахованият е получил писмено уведомление от страна на застрахователя. Писменото уведомление се смята за връчено и договорът се прекратява автоматично, когато застрахователят е избрал правото по ал. 2, т. 3 и изрично е посочено в полицата, че договорът ще се смята за прекратен след изтичането на определен срок от датата на падежа на разсрочената вноска, който не може да бъде по-кратък от 15 дни. В случаите на изречение второ допълнително изрично писмено изявление от страна на застрахователя до застрахования не е необходимо. По делото не са ангажирани доказателства, че застрахователят се е възползвал от някоя от възможностите, предвидени в разпоредбата на чл. 368, ал. 2 КЗ. Застрахователният договор не е бил прекратен към датата на

реализиране на процесното събитие и застрахователят е дължал изпълнение на задълженията си по него. Същевременно от представения и приобщен към доказателствения материала доклад по щета № 0000-1261-20-800881/1 се установява, че към датата на съставяне на същия /27.05.2020 г./ дължими вноски по застрахователна полица № 93002010021460 са трета и четвърта, следователно се налага извод, че първите две разсрочени вноски за застрахователна премия по застрахователния договор, са платени от застрахования. Горният доклад е изготвен от представител на ищцовото дружество и представлява признание на неизгоден за последното факт, а именно получаване на плащане на дължимите първа и втора разсрочени вноски на застрахователната премия по застрахователна полица № 93002010021460.

Предвид доказаната основателност на предявения иск, настоящият съдебен състав намира, че следва да разгледа направеното при условията на евентуалност възражение на ответника за съпричиняване на вредоносния резултат от водача на лек автомобил „.....“, рег. №

По обективния характер на съпричиняването е налице задължителна за съдилищата съдебна практика – т.7 от ППВС № 17/1963г. В константната си практика по приложението на чл. 51, ал. 2 ЗЗД, а и в създадената по реда на чл. 290 ГПК практика (решение № 45 от 15.04.2009г. по т. д. № 525/2008г. на II т. о., решение № 159/24.11.2010г. по т. д. № 1117/2009г. на II т. о., решение № 206 от 12.03.2010г. по т. д. № 35/2009г. на II т. о., решение № 58/29.04.2011г. по т. д. № 623/2011г. на II т. о., решение № 59 от 10.06.2011г. по т. д. № 286/2010г. на I т. о., решение № 153/31.10.2011г. по т. д. № 971/2010г., решение № 169/28.02.2012г. по т. д. № 762/2010г. на II т. о., решение № 54 от 22.05.2012г. по т.д. № 316/2011г., на ВКС, ТК, II ТО и др.) Върховният касационен съд последователно е застъпвал становище, че намаляването на обезщетението за вреди от деликт на основание чл. 51, ал.2 ЗЗД е обусловено от наличие на причинна връзка между поведението на пострадалия и произлезлите вреди. За да е налице съпричиняване от пострадалия по смисъла на чл. 51, ал.2 ЗЗД, следва неговото поведение обективно да е в причинна връзка с настъпването на вредите, т.е. пострадалият трябва обективно да е допринесъл за вредоносния резултат, създавайки условия или улеснявайки с поведението си неговото настъпване, като вина на пострадалия в тази насока не се изисква. Или, от съществено

значение е конкретното проявление на действието или бездействието на пострадалия, което съставлява пряка и непосредствена причина за причинените вреди. Релевантен за съпричиняването и за прилагането на чл.51, ал.2 ЗЗД е само онзи конкретно установен принос на пострадалия, без който не би се стигнало (наред с неправомерното поведение на деликвента) до увреждането като неблагоприятен резултат. Правните последици от съпричиняването и значението му за размера на обезщетението, което увреденият има право да получи като паричен еквивалент на произлезлите от деликта вреди, изключват допустимостта съдът да обосновава изводите си за съпричиняване с вероятности или с предположения. Във всички случаи съпричиняването подлежи на доказване от ответника, който с позоваване на предпоставките по чл. 51, ал. 2 ЗЗД цели намаляване на отговорността си към правоимащото лице.

При съвкупна преценка на събраните по делото писмени и гласни доказателства, съдът приема, че по делото не се установява водачът на лек автомобил „.....“, рег. № да е допринесъл с поведението си за настъпване на вредоносния резултат от реализираното на 11.05.2020 г., събитие. Не се събраха доказателства в този смисъл. Същевременно от събраните по делото доказателства се установи, че наличието на размекнат битум на платното за движение не е било сигнализирано по никакъв начин към момента на преминаване на процесния автомобил по ул. „Тодорини кукли“ в гр. София. От заключението на вещото лице по САТЕ се установи също, че причина за настъпване на процесното събитие е наличието на разтопен битум на платното за движение, както и че от техническа гледна точка, водачът е имал възможност да избегне настъпването на процесното събитие само ако не е управлявал автомобили по улица „Тодорини кукли“, когато върху нея е имало разтопен битум. Възражението на ответника, че водачът на лек автомобил „.....“, рег. № е следвало да положи усилия да възприеме опасността и да не навлиза в процесния пътен участък, е неоснователно. Настоящият съдебен състав намира, че не може да се вмени във вина на водача обстоятелството, че върху платното за движение е имало разтопен битум. Горното би означавало да се прехвърли отговорността за причинените имуществени вреди на пострадащото лице, а не на лицето, което е длъжно, отговорно и следва да положи необходимата грижа при изпълнение на възложеното му по закон задължение да стопанисва надлежно пътното платно и да го поддържа в

изправно състояние, а при наличие на препятствие на него – да го обозначи.

Следователно съдът приема, че направеното с отговора на исковата молба от ответника възражение за съпричиняване е неоснователно и не следва да бъде уважено.

Предвид гореизложеното предявеният иск с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ вр. чл. 49 ЗЗД вр. чл. 45 ЗЗД се явява основателен и доказан до пълния предявен размер от 82,00 лева, респективно следва да бъде уважен, ведно със законна лихва, считано от 14.06.2021 г. /датата на депозиране на заявлението по чл. 410 ГПК в съда/ до окончателното изплащане на сумата.

По отношение разпределението на отговорността за разноските в производството пред СРС:

При този изход на спора, право на разноски в настоящото производство има ищецът.

От името на ищцовото дружество се претендират разноски в настоящото производство за заплатена държавна такса в размер на 25,00 лева, за заплатен депозит за вещо лице по изготвената в производството съдебна автотехническа експертиза в размер на 225,00 лева, за заплатен депозит за разпит на свидетел при режим на призоваване в размер на 60,00 лева и за юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя в размер на 100,00 лева.

Предвид горното и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ответникът, адрес следва да бъде осъден да заплати в полза на ищеца Застрахователна компания, ЕИК, със седалище и адрес на управление сумата от 410,00 лева, представляваща разноски в исковото производство по гр. д. № 52712/2021 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав.

В съответствие със задължителните тълкувателни разяснения на Тълкувателно решение № 4/2013 г. на ВКС, ОСГТК, т. 12, съдът следва да се произнесе и по разпределението на отговорността за разноски в заповедното производство по ч.гр.д. № 33796/2021 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав.

В производството по ч.гр.д. № 33796/2021 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав, ищецът е представил доказателства за извършени разноски в общ размер от 75,00 лева, от които 25,00 лева – заплатена държавна такса и 50,00 лева – юрисконсултско възнаграждение.

Предвид горното и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ответникът, адрес следва да бъде осъден да заплати в полза на ищеца Застрахователна компания, ЕИК, със седалище и адрес на управление сумата от 75,00 лева, представляваща разноски в заповедното производство по ч.гр.д. № 33796/2021 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявения по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК вр. чл. 415, ал. 1, т. 1 ГПК от името на Застрахователна компания, ЕИК, със седалище и адрес на управление против, адрес, иск с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ вр. чл. 49 ЗЗД вр. чл. 45 ЗЗД, че дължи в полза на Застрахователна компания, ЕИК, сумата от **82,00 лева**, представляваща регресно вземане за изплатено застрахователно обезщетение по застраховка "Каско" за увреден лек автомобил от застрахователно събитие, реализирано на 11.05.2020 г., в гр. София, по ул. Тодорини кукли, в резултат на виновно противоправно поведение (бездействие) на служител на ответника във връзка със стопанисването, поддържането и ремонтирането на общински пътища, ведно със законна лихва върху горепосочената сума, считано от 14.06.2021 г. до изплащане на вземането, за която на 12.07.2021 г. е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК в производството по ч.гр.д. № 33796/2021 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав.

ОСЪЖДА, адрес, да заплати на Застрахователна компания, ЕИК, със седалище и адрес на управление, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата от **410,00 лева**, представляваща разноски в исковото производство по гр. д. № 52712/2021 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав.

ОСЪЖДА, адрес, да заплати на Застрахователна компания, ЕИК, със седалище и адрес на управление, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата от **75,00 лева**, представляваща разноски в заповедното производство по ч.гр.д. № 33796/2021 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____